„AM ÎNCREDERE ÎN JUCĂTORII MEI“...

Predealul nu este exclusiv staţiunea sporturilor de iarnă. Chiar acum, cînd zăpada troieneşte potecile munţilor, se întîlnesc aici reprezentanţii tuturor disciplinelor sportive, sosiţi pentru a continua — sub alte forme — pregătirea fizică : schiorii asociaţiilor studenţeşti, handbaliştele de la Confecţia, canotorii şi caiaciştii Stelei, fotbaliştii.

Pe stadionul din Predeal am întîlnit duminică lotul de fotbal al clubului Crişul — Oradea. Se antrena sub conducerea lui Anton Ferenczi şi sub privirile atente ale vicepreşedintelui secţiei de fotbal, Avram Rusu, cărora le-am adresat cîteva întrebări.

— *Aveţi în clasament o poziţie destul de... incomodă. Debutul în prima divizie a ţării, îmi aminteşe, a echivalat unui start slab.*

— Într-adevăr, precizează A. Ferenczi. Primele confruntări nu au fost concludente pentru potenţialul echipei. Explicaţia stă, în primul rînd, în intensa pregătire pentru baraj şi în barajul însuşi, epuizant sub raport fizic şi psihic. Apoi a concurat şi lipsa de experienţă a jucătorilor. Uneori, tinerii mei elevi s-au lăsat copleşiţi de cartea de vizită a unor formaţii cu veche tradiţie şi au intrat pe teren de-a dreptul timoraţi. Acum însă.... pentru antrenorul unei formaţii tinere este reconfortant să exemplifice rezultatul strălucit al naţionalei noastre în faţa Angliei, chiar la ea acasă, pe Wembley. Tinereţea, dorinţa de a învinge pot suplini uneori carenţele de tehnică şi tactică.

— *Fiindcă veni vorba, se discută mult despre aplicarea unor sisteme, de avantajul unora faţă de altele, circulă formule ca apărarea în linie, betonul etc. Dumneavoastră sînteţi partizanul vreuneia dintre ele ?*

— Fotbalul modern nu-i un joc al întîmplării — deşi surpriza unor rezultate oferă destule argumente — ci o ştiinţă cu numeroşi teoreticieni. Personal, aplic o variantă a lui 4—3—3 cu acoperire în apărare, dar, cred, cea mai bună tactică explodează pe teren din calităţile personale ale jucătorilor, din dăruirea acestora. Am încredere în jucătorii mei, în tinereţea lor ambiţioasă. Kun nu a împlinit 19 ani ca de altfel şi portarul Iosif Baumgartner, remarcat pentru priza sa la balon, intuiţie rapidă în fazele de poartă, calm. Gheorghe Dărăban, cu o mare capacitate de luptă, acoperă terenul întreg, iar Cociş, fiul fostului internaţional de la C.A.O., este neîntrecut în viteza de reacţie şi de deplasare, şi şutează puternic cu ambele picioare. Să urmăriţi jocul fundaşului Paul Popovici (19 ani). Posedă un bun acroşaj şi participă activ şi periculos la fazele ofensive, multe din ele iniţiate, chiar de el. Dacă la începutul campionatului tinereţea a constituit un handicap prin lipsa de experienţă, acum, dimpotrivă, ea trebuie să devină una din armele de luptă cele mai eficiente.

Convorbire consemnată de
Eugen SECHELY

Faza de la ultimul antrenament, la Predeal, al echipei Crişul

Foto : S. EUGEN

DATELE DE DISPUTARE A CAMPIONATULUI NAŢIONAL DE JUNIORI

F.R.F. a stabilit în termeni definitivi datele de desfăşurare a campionatului naţional de juniori, care urmează să se dispute în următorul sistem :

— *faza I, judeţeană* — pînă la 25 mai.

— *faza II, interjudeţeană* la care vor participa toate campioanele de judeţ (în unele centre două sau chiar trei echipe, în funcţie de vechiul sistem de desfăşurare a competiţiei) în zilele de 8, 15 şi 18 iunie.

— *faza III, finală* — constînd într-un turneu-simplu, cu participarea a şase echipe calificate din fazele anterioare. Turneul se va desfăşura între 29 iunie şi 6 iulie, probabil la Braşov.

FARUL ÎN BULGARIA

În continuarea pregătirilor în vederea returului campionatului, echipa de fotbal *Farul* Constanţa întreprinde un turneu în Bulgaria, urmînd să susţină trei jocuri la 9, 12 şi 16 februarie, cu Cerno More Varna şi Tolbuhin, al treilea adversar fiind încă nedesemnat.

„U“ CLUJ LA VILA... „ROBINSON“ !

Universitarii clujeni se află de ieri, cazaţi la vila „Robinson” din Predeal, unde-şi continuă pregătirile în vederea reluării campionatului, sub conducerea antrenorului Ştefan Cîrjan. După cum se vede, vila „Robinson“ pare să aibă o atracţie deosebită pentru fotbalişti : a plecat Rapidul şi „U“ Cluj s-a şi grăbit să o ocupe...

„POLI“ BUCUREŞTI LA PIATRA NEAMŢ

Studenţii de la Politehnica Bucureşti, după terminarea sesiunii de examene, şi-au mutat tabăra de pregătire la Piatra Neamţ. Lotul deplasat cuprinde 20 de jucători şi este însoţit de antrenorii Miu şi Maksai.

Ieri dimineaţă, pe terenul din şoseaua Ştefan cel Mare, dinamoviştii bucureşteni s-au antrenat la două porţi... În imagine, un duel inedit : Popa — Lucescu, terminat de data aceasta cu victoria fundaşului

Foto : I. SECHEI

LOTO — PRONOSPORT

PRONOEXPRES

Tragerea concursului special din 5 februarie 1969.

PREMII OBIŞNUITE (bilete de 6 şi 15 lei)
Extragerea I :
39 24 31 22 4 9
Extragerea a II-a :
9 16 34 33 11 40 21
PREMII SUPLIMENTARE (bilete de 6 şi 15 lei)
Extragerea a III-a :
28 42 6 36 16
Extragerea a IV-a :
36 23 22 35 12
Extragerea a V-a :
35 30 22 8 36
Extragerea a VI-a :
42 10 28 30 20
Extragerea a VII-a :
4 25 23 19 38
Extragerea a VIII-a :
37 36 9 30 5
PREMII SPECIALE (bilete de 15 lei)
Extragerea a IX-a :
32 31 6 19 36 8 4
FOND DE PREMII : 2.974.890 lei din care :
Extragerea I : 685.271 lei
Extragerea a II-a : 685.271 lei

LOTO

Premiile întregi şi sferturi de la tragerea din 31 ian. 1969.

EXTRAGEREA I : categoria I : 1 variantă întreagă a 65.814 lei şi 2 variante sfert a 16.453 lei ; a II-a : 2 a 49.360 lei şi 4 a 12.340 lei ; a III-a : 157 a 1.103 lei şi 88 a 275 lei ; a IV-a : 551 a 381 lei şi 384 a 95 lei ; a V-a : 1.322 a 190 lei şi 919 a 47 lei.

EXTRAGEREA a II-a : categoria A : 1 variantă întreagă a 140.919 lei şi 1 variantă sfert a 35.229 lei ; categoria B : 1 a 100.657 lei şi 3 a 25.164 lei ; categoria C : 13 a 10.840 lei şi 13 a 2.710 lei ; categoria D : 1.230 a 100 lei şi 2.148 a 25 lei.

Premiul de categoria I a fost obţinut de participanta CIOBOTARENCO MARIA din Timişoara. Premiul de categoria A a fost obţinut de N. N. din Bucureşti şi premiul de categoria B de BRĂDEANU ELISABETA din Piteşti.

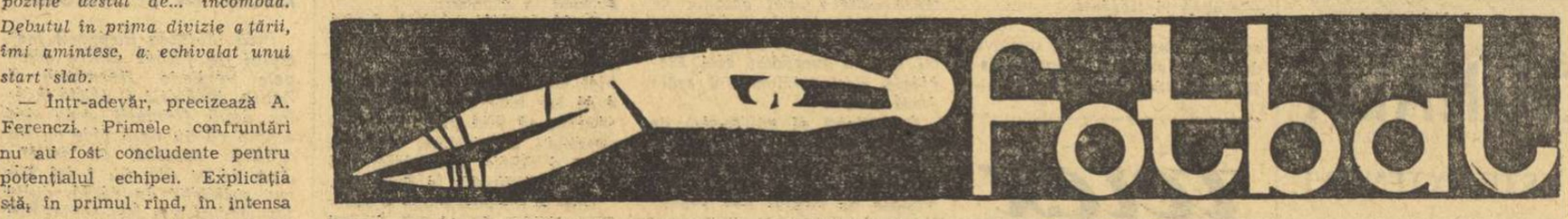

DE CE NU UN SISTEM ROMÂNESC DE JOC? (III)

Succinta expunere a sistemului românesc de joc, făcută anterior, nu poate epuiza, desigur toate problemele indisolubil legate de stabilirea jaloanelor necesare unei noi formule, care să poarte amprenta originală a tineretului nostru.

Voci pentru forjarea unui asemenea sistem s-au făcut auzite din partea unor numeroşi specialişti şi antrenori din ţară şi din străinătate, nu de azi, de ieri, ci cu foarte mulţi ani în urmă. Astfel, fostul mare jucător italian Meazza susţinea încă din anul 1957 : „Fiecare ţară are un sistem de joc pe al cărui clişeu activează echipele de club. Pe tema aceluiaşi clişeu trebuie să-şi dezvolte jocul şi echipa naţională“.

Într-un sondaj efectuat de ziarul „Sportul“, antrenorul şi jucătorii echipei U.T.A. îşi arătau public opinia lor că „numai redevenind noi înşine putem realiza un fotbal de calitate. Am jucat destul ca alte popoare, numai româneşte, nu !“ (Antrenorul Dumitrescu III, ziarul „Sportul“ nr. 5 (5442) din 18 noiembrie 1967). Helmuth Schön, selecţionerul unic al reprezentativei R.F. a Germaniei, considera că specificul de joc al brazilienilor nu le permite acestora să practice un fotbal bărbătesc, după cum nici noi, europenii, nu reuşim să atingem nivelul tehnicii individuale pe care o posedă sud-americanii : „Dacă ne-am copia reciproc, şi unii şi alţii am anihila caracterul propriului nostru joc“ — concluziona specialistul vest-german, care a dus echipa ţării sale în finala C.M. din 1966.

Ca un ecou al acestei anchete alte sugestii, printre care şi aceea a doctorului Mircea Luca, fostul „stîlp“ al apărării echipei „U“ Cluj în perioada ei de glorie, erau astfel formulate : „Antrenorii noştri sînt, după părerea mea, dominaţi de litera schemelor tactice „en vogue“, pe care le aplică — cu orice preţ — echipelor, eludînd posibilităţile reale, concrete, ale jucătorilor pe care-i au la îndemînă“. Întrebat : „ce soluţii preconizaţi ?“ — veteranul „şepcilor roşii“ şi-a precizat gîndurile : „Prospectarea cu atenţie şi răbdare a posibilităţilor reale ale echipelor noastre şi orientarea lor către un fotbal accesibil specificului jucătorilor, avîndu-se în vedere calităţile cunoscute ale fotbaliştilor români“ („Sportul“ 11 iunie 1968).

Mai este, oare, nevoie să amintim că încă de acum opt ani lucrarea de linie „Orientarea de joc“ întocmită de Colegiul central de antrenori al F.R.F. avea înscrisă în prefaţa sa, ca un prim obiectiv : „să ajungem la ridicarea calitativă a fotbalului nostru, la cristalizarea unui stil al nostru de joc, la începuturile unei şcoli româneşti de fotbal“ (prof. N. Roşculeţ — „Cuvînt înainte“). Din nefericire, acest prim dezideratum oficial al „Orientării de joc“ (1961) s-a bucurat de o prea mică preocupare chiar din partea aceluiaşi „Colegiu central de antrenori“ care, în puţine îndrumări emise pentru uzul echipelor, nu făcea decît să repete, cu o exasperantă monotonie, unele sfaturi stereotipe, de care ziarul „Sportul“ a avut prilejul să se ocupe acum cîtva timp...

Prin faptul că am continuat să negăm specificul naţional şi am căutat soluţii preţioase „made in...“, am ajuns la trista constatare pe care o făcea prof. Victor Stănculescu de la Rapid în vara anului 1968, după turneul din R.F. a Germaniei :

„Au participat la acest turneu echipe de tineret din trei continente : America de Sud, Africa şi Europa — deci putem spune, fără exagerare, că el a avut o extraordinară importanţă, deoarece a adus în confruntare directă valoarea celor mai deosebite şi esenţiale şcoli de fotbal din lume“. (Participau formaţiile de tineret ale lui F.C. Santos (Brazilia), Burnley (Anglia), Atletico Madrid (Spania), Vasas (Ungaria), F.C. Zürich (Elveţia), Steaua roşie (Iugoslavia), F. C. Bologna (Italia), Rapid (România) şi 4 echipe reprezentative ale celor 4 ligi din R.F. a Germaniei). Antrenorul român spunea în concluzie : „pe bună dreptate se ridică întrebarea : noi în ce categorie de fotbal sîntem? Cărei şcoli aparţinem din punctul de vedere al caracteristicilor jocului ? Trebuie să mărturisim că avem din fiecare şcoală enumerată anumite trăsături, dar nu ne putem încadra în nici una“. (ziarul „Sportul“ din 26 iulie 1968).

S-ar putea spune, deci, că practicăm un fotbal eclectic, care, n-a reuşit pînă acum să-şi toarne un tipar propriu, să-şi fixeze un stil pregnant de joc, capabil să-i deosebească timbrul specific în marele concert pe care acest sport îl realizează cu o amploare crescîndă la fiecare întrecere oficială sau amicală din diverse centre ale globului.

Iată că argumentelor aduse de noi le-am alăturat şi pe cele ale unor specialişti care „sine ira et studio“, au ajuns să tragă aceleaşi amare concluzii : „nu încercăm să jucăm încă româneşte“.

Dar, scepticii ar putea ridica o altă întrebare : „Ce înseamnă a juca româneşte ?“

Tradus într-o formă mai apropiată oricărei înţelegeri, a juca româneşte este echivalent cu a pune în relief toate însuşirile proprii poporului nostru, ale căror dominante sînt : ELANUL, FANTEZIA, DINAMISMUL. Adică, exact acele trăsături esenţiale fotbalului modern şi care ne-au adus victoriile asupra unor reprezentative de prestigiu : R. F. a Germaniei şi Portugalia, sau meciurile nule cu campioana lumii, Anglia, atît la Bucureşti, cît şi pe Wembley.

De altfel, e necesar să subliniem că toate aceste trăsături esenţiale se încadrează de minune în parametrii fotbalului modern, în concepţia de joc care prezidează dezvoltarea acestui sport la eşalon mondial. Specialiştii, antrenorii, jucătorii, ca şi cei care şi-au luat drept deviză ridicarea fotbalului românesc să fie, însă, cu toţii străbătuţi de această nobilă, arzătoare credinţă : numai făurind un sistem şi un stil propriu de joc vom putea pune capăt improvizaţiei şi provizoratului, fluctuaţiilor periculoase, rezultatelor supuse hazardului, care mînează astăzi temeliile fotbalului nostru. Numai aşa vom reuşi ca frumoasa comportare a echipei României la Londra să devină o pîrghie puternică şi constantă în afirmarea fotbalului românesc pe plan european şi mondial.

Virgil ECONOMU

ADVERSARI DE DIVIZIA A PENTRU METALUL TÎRGOVIŞTE

Echipa *Metalul Tîrgovişte*, fruntaşa diviziei C, seria a IV-a, care pe tot timpul perioadei de iarnă a efectuat antrenamente numai în localitate, a început seria jocurilor cu caracter de verificare. Fotbaliştii tîrgovişteni vor juca astăzi în compania Universităţii Craiova, iar duminică, 9 februarie, vor întîlni pe F. C. Argeş.

Pregătirile metalurgiştilor sînt conduse de antrenorul Gheorghe Petrescu.

LA 30 APRILIE

ROMÂNIA — POLONIA (tineret)

Printre partidele pe care le va susţine în această primăvară, echipa de tineret a României „under 23 years”, a reprogramat şi un meci de verificare cu echipa similară a Poloniei. Meciul va avea loc la 30 aprilie, probabil la Craiova.

Printre echipele din seria I a diviziei B aflate în cursa pentru promovarea în „A“ este şi Chimia Suceava. Formaţia antrenată de *V. Neagu* a avut o comportare bună în toamnă şi a terminat prima parte a competiţiei la o diferenţă de două puncte faţă de liderul seriei, Politehnica Galaţi.

În vederea returului, sucevenii şi-au reluat pregătirile imediat după Anul Nou. Pe elevii fostului internaţional V. Neagu i-am văzut la primul lor meci amical susţinut în acest an. După terminarea partidei, în faţa a două căni cu ceai, ne-am continuat discuţia cu antrenorul Chimiei Suceava despre echipa sa.

— *Pe ce aţi pus accentul în perioada care a trecut ?*

— Ca şi la celelalte echipe, antrenamentele au avut loc în fiecare zi, numai în aer liber. Am căutat să îmbunătăţesc unele calităţi fizice ale jucătorilor : forţa, rezistenţa, mobilitatea şi îndemînarea. În ultima vreme am lucrat şi pentru executarea cît mai corectă a unor elemente tehnice de bază : preluarea şi transmiterea mingii, jocul cu capul. De asemenea, am început să susţinem meciuri amicale, pentru omogenizarea formaţiei. În program am prevăzut cîteva jocuri amicale cu echipe mai puternice, din campionatul diviziei A.

— *Speraţi într-o comportare mai bună decît în tur ?*

— Este dorinţa mea şi a jucătorilor. Vrem să facem jocuri frumoase şi în acest fel să avem un rol hotărîtor în returul campionatului. Nu mă hazardez declarînd că vom cîştiga seria, dar, vă rog să reţineţi că drumul spre divizia A trece şi prin Suceava. La ora actuală, echipa mea are compartimente de valoare apropiată. Apărarea a fost şi rămîne punctul nostru forte, cu toate că în toamnă atacul a fost unul dintre cele mai eficace ale seriei. În prezent, am rezolvată una din problemele-cheie ale liniei de înaintare prin venirea lui Selimesi. Pe lîngă aceste preocupări mă mai frămîntă situaţia precară a echipamentului sportiv. Mă refer la calitatea inferioară a mingilor şi a ghetelor de fotbal. În ultima perioadă a anului trecut, acestea au lipsit din magazinele judeţului nostru, cît şi din cele din Bucureşti. Sper că nu şi anul acesta!

— *Ce modificări aveţi în lot?*

— În linii mari, lotul a rămas acelaşi cu care am început campionatul. Adică : *Petcu, Stidac* — portari, *Nedelcu, Gheghe, Mărculescu, Moroiu, Ţică* — fundaşi, *Danileţ, Roşu, Borcău* — mijlocaşi, *Gălăţeanu, Nicolau, Teodosiu, Goran, Buzoianu* — înaintaşi. La pregătiri mai participă : *Tudor* — fost la Victoria Roman, revenit acasă, *Selimesi* — care a activat la Steagul roşu Braşov, precum şi *Căldăruş* — un junior talentat, din „pepiniera“ noastră.

— *Un pronostic : cine va cîştiga seria ?*

— Steagul roşu. Este o echipă cu o bogată experienţă competiţională şi, totodată, cea mai omogenă. Dacă în tur braşovenii nu pierdeau patru puncte pe teren propriu, puteau începe returul în condiţii mult mai avantajoase. Dar aşa, la primul loc mai concurează Portul Constanţa, Metalul Bucureşti şi Politehnica Galaţi. Mai notaţi, totuşi, un nume : Chimia Suceava. Aceasta din urmă va putea cîştiga seria, numai dacă va acumula 10 puncte în deplasare...

P. VINTILA

V. NEAGU: „DRUMUL SPRE „A“ TRECE ŞI PRIN SUCEAVA“...

SPORT şi MAFIA

MISTER GRAY (VII)

de Lamberto ARTIOLI

BONOMI : Aţi cunoscut alţi amici sau, poate, indivizi foarte apropiaţi lui Carbo ?

GIBSON : Da. De exemplu pe Frankie Palermo, *manager al mai multor boxeri printre care* Ike Williams *şi* Johnny Saxton, *campioni ai lumii la „uşoară“ şi „semi-mijlocie“ ;* Herman Wallman, *managerul lui* Johnny Bratton, *campion mondial la „semi-mijlocie“ ;* Willie Ketchum, *managerul lui* Davey Moore, *campion al lumii la „pană“ ;* Ernie Braca, *fost manager al lui* Ray Sugar Robinson ; Goldie Ahearn, *un organizator din Washington şi proprietar al unui restaurant ;* Sammy Richman, *care a reprezentat în Statele Unite pe campionul francez* Marcel Cerdan, *campion mondial la „mijlocie“ ;* Herman Taylor, *un organizator din Philadelphia ;* Lou Viscousi, *managerul lui* Joe Brown, *campion mondial la „uşoară“ ;* Chris Dundee *organizator din Miami Beach ;* Rip Valenti, John Buckley *şi* Sam Silverman, *organizatori din Boston ;* Lerry Atkins, *organizator din Cleveland ;* Phil Valley, *organizator din Milwaukee ;* Benny Geigerman, *organizator din New Orleans. După părerea mea, această listă cuprinde numele celor mai importanţi organizatori din Statele Unite şi majoritatea managerilor celor mai mari pugilişti.*

BONOMI : Ce legături a avut Carbo *cu* International Boxing Club ?

GIBSON : Frankie Carbo *exercita personal o mare influenţă şi mai înainte de a fi luat fiinţă International Boxing Club-ul şi în timpul cît a funcţionat I.B.C. şi chiar acum.*

BONOMI : Cum ?

GIBSON : În relaţiile cu I.B.C. Carbo *nu a urmărit niciodată să influenţeze rezultatul întîlnirilor ci să menţină un anumit „circuit“ de boxeri şi de manageri.*

BONOMI : Daţi-ne un exemplu referitor la felul cum îi influenţa Carbo *pe manageri.*

GIBSON : În 1952, de exemplu, Carbo *l-a determinat pe* Felix Bocchiocchio *managerul lui* Jersey Joe Walcott, *să semneze un contract prin care acesta îşi punea în joc titlul mondial la categoria grea în faţa lui* Rocky Marciano.

Desen de **N. CLAUDIU**

BONOMI : E adevărat că I.B.C. şi-a asigurat serviciile soţiei lui Carbo ?

GIBSON : E adevărat.

BONOMI : Cum se numea în realitate doamna Carbo ?

GIBSON : Viola Masters. *Era numele de fată.*

BONOMI : Care a fost suma plătită acestei femei ?

GIBSON : Patruzeci de mii de dolari în decurs de trei ani.

BONOMI : Ce rol avea această femeie în I.B.C. ?

GIBSON : Nu desfăşura o activitate deosebită dar, din cînd în cînd, telefona din Florida, comunicînd informaţii în legătură cu boxerii, despre Kid Gavilan, *de pildă — şi despre forma în care se aflau.*

BONOMI : Cine a hotărît să se plătească 40 de mii de dolari soţiei lui Carbo ?

GIBSON : Grupul organizator al I.B.C., exercitînd presiuni asupra preşedintelui James Norris.

BONOMI : Nu vi se pare ciudată această hotărîre de a se folosi o femeie fie ea chiar soţia lui Carbo, *pentru a menţine legături într-o lume populată numai de bărbaţi ?*

GIBSON : Nu prea, mai ales că I.B.C. voia să echilibreze în felul acesta intervenţiile lui Jack Kearns, *un alt om cu care avea relaţii* Carbo.

Kearns, *care astăzi are 79 de ani, a fost o figură ilustră a boxului din ţara noastră. A fost antrenorul lui* Jack Dempsey *şi, apoi, al lui* Archie Moore. *Poate fi considerat un fel de „amic nedorit“ al lui* Carbo. *Cu doamna* Viola Masters *voiam să avem o altă forţă sau, mai bine zis, o forţă în plus pentru a menţine anumite legături cu boxerii şi managerii noştri şi pentru a nu da impresia — tratînd numai printr-o singură persoană — că vrem să aranjăm întîlnirile. Principalul scop al acordurilor cu* Kearns *şi* Viola Masters *era acela de a menţine un circuit al boxerilor, cu alte cuvinte o rotaţie care să ne garanteze anual peste o sută de meciuri importante. Acordul cu* Kearns *a fost încheiat pentru a ne asigura, cel puţin în parte, complicitatea celor care rezistau influenţei lui* Frankie Carbo.

BONOMI : Cine o plătea pe d-na Carbo ?

GIBSON : Un organism subsidiar al I.B.C.-ului.

BONOMI : Cecurile pentru d-na Carbo *erau emise pe numele* Viola Masters. *De ce ?*

GIBSON : Era mai puţin bătător la ochi, în registrele noastre. Nici prin gînd nu ne trecea că odată şi odată vom sfîrşi în faţa unui Subcomitet al Senatului. Absolut de loc.

BONOMI : Aţi lucrat timp de nouă ani la I.B.C. Vă amintiţi dacă acest organism a mai plătit pe altcineva pentru activităţi dubioase sau nu tocmai bine precizate ?

GIBSON : Da, I.B.C. a plătit multă lume care, sincer să fiu, nu mi plăcea.

BONOMI : Şi de ce o făcea ?

GIBSON : Fiindcă ne gîndeam că ar putea fi de folos în afacerile Societăţii noastre.

În româneşte de **S. BONIFACIU** şi **A. BREBEANU**

(Din „Sport e Mafia“ — (C) 1968 — Casa editrice Valentino Bompiani — Milano)